

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

A kiadóhivatalban átvéve:	
Egész évre	16 kor.
Negyedévre	4
Helyben háshoz hordva:	
Egész évre	20 kor.
Negyedévre	5
Vidékre postáa szállítva:	
Egész évre	24 kor.
Negyedévre	6

TISZÁNTÚL

POLITIKAI NAPILAP

Megjelenik minden nap a hétő és
szombat napok kivételével.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Nagyvárad, Apáca-utca 2.

A szerkesztőség kéziratok visszaküldésénél
vagy megőrzésére nem vállal közt.

Előfizetések és hirdetések a
kiadóhivatalhoz intézendők.

Egyes szám ára 8 fillér.

NAGYVÁRAD, február 14.

Önállósági bizonyítvány.

Mikor a nagy tanügyi viták folytak, az érettségi vizsga ellen azt az érvet is felhozták, hogy hiszen mire való az? A ki érett, az érett a nélkül is, a ki nem érett, az éretlen marad, ha akár minden zsebében egy-egy érettségi bizonyítvány feszít is.

Mégis megmaradt az érettségi vizsga s bizonynyal nem csekély hatása volt ebben a tekintetben annak a gondolatnak, hogy ha valaki éretlen léte kap érettségi bizonyítványt, legalább igyekezni fog, hogy annak meg is feleljen.

Szakasztott ez az eset az önálló vámterület kérdésénél is. Az a bizonyos piros-fehér-zöld vámsorompó, melyet negyvennyolczasaink olyan örömmel üdvözlénének a határon, nem más, mint csak egy fából faragott önállósági bizonyítvány. A mely legkevésbé sem akadályoz bennünket abban, hogy tovább is épp oly lelkiismeretesen áldozzuk fel nemzeti létünk biztosítékait Ausztriának, mint a hogy eddig tettük.

Nagyon nagy hibát követnek el azok, kik ebből a kérdésből kriminális kázust csinálnak. Formakérdés az egész, melyet ha egyéb nemzeti követelményekkel egybevetünk, fölötte csekélynek fogunk látni mindnyájan. A hazafiságot pedig attól tenni függővé, hogy vajjon valaki hive-e vagy sem az önálló vámterületnek, az vagy terrorizálási kísérlet, vagy tájékoztatatlanság eredménye.

E sorok írója az önálló vámterületnek híve. Daczára annak, hogy a vámsorompók felállítása egy időre meg fogja zavarni mezőgazdasági viszonyainkat; daczára annak, hogy időbe fog telni, míg kivitelünk az új, balkáni és tengerentúli irányokat meg fogja találni; daczára annak, hogy iparunkon a vámsorompó nem sokat fog lendíteni, ellenben a fogyasztók jó darabig drágán és rossz portékával lesznek kénytelenek beérni: *politikai* okokból ma meg kell kezdeni a nemzet előkészítését az önálló vámterülethez.

Politikai okok szerepelnek itt egyedül: azok a tünetek, a melyek Ausztria bomlására vallanak s a melyek óva intenek bennünket, igyekezzünk elvágni minden köteleket, melyek minket a haldoklóhoz fűznek, nehogy magával rántsón sírjába! Hogy most rögtön vágjuk-e el a köteleket vagy később, ez tisztán a diagnózis dolga. Előbb vagy utóbb, csak oda kell jutnunk; mi köze ahhoz a hazafiságnak, hogy ma látjuk-e Ausztriát halálos betegnek, vagy holnap akarjuk hozzá küldeni az utolsó kenetet?

Nézzük a dolgot kissé a történelem világitása mellett is. Volt már idő, nem is olyan régen, a mikor Magyarország és Ausztria közt a Lajtha-parti karfa egyuttal vámsorompót is jelentett. Tudvalevőleg csak 1850-ben törölték el a közbeneső vámvonalat. Nos és addig talán boldog volt a magyar? Nem ugy szerepelnek azok az évek a magyar közgazdaság történelmében, mint a gyarmati kizsákmányolás legszomorubb korszaka? Államiságunkat sem ismerte jobban a külföld, katonaságunk a magyar nyelvről tudni sem

akarts szegény boldogult V. Ferdinánd soha sem izzadt súlyosabb csöppeket, mint mikor uralkodása utolsó évében magyarul kellett olvasnia egy beszédet. Mit ért akkor a vámsorompó? Hiába állott az a Lajtha mellett, ha fekete-sárgára volt festve s Ausztriának hozott hasznot.

Tegyük fel, hogy ma a Széll-kormány felállítja a vámsorompót; ki biztosítja az országot, hogy az önálló vámpolitika számláját nem fogjuk megint óriási veszteséggel zárni? Emlékezzünk csak vissza, hogy az 1867-iki osztrák, az 1868-iki horvát kiegyezésben a magyar államot kezdtük helyreállítani — s évi 40 millió forint kidobott pénz az ára. Adót fizetünk Ausztriának és még egy saját tartományunknak is. Hol a garancia, hogy Széll Kálmán jobban a sarkára fog állani, mint állott annak idején Deák Ferencz? Sőt ellenkezőleg, nagyon félő, hogy amit a vámhivatalokon beszédünk, annak dupláját fogjuk befizetni Ausztriának a közös budget tág révén. Mit ér akkor aztán a piros-fehér-zöld vámsorompó?

És nézzünk kissé a nemzeti színű vámsorompó mögé is. A vámhivatalnál katonaság kell? Kétfejű sas alatt, német vezényszóra vonul ki. Pénzt fizetnek a vámhivatalnoknak? Az osztrák-magyar nevű osztrák banké az. Szerződést akarunk kötni külső hatalommal? A *császári* ház és a külügyek minisztere köti meg, a ki még magyarul sem tud. Mit ér e nagy hiányok mellett az önálló vámterület?

Ne tessék tehát abban valami egetverő nagy nemzeti vívmányt keresni. Egy

A „TISZÁNTÚL” TÁRCZAJA.

A jelmezbálon.

Ivan Dimitrijevits *Putilin*-nek a pétervári titkos rendőrség főnökének hátrahagyott irataiból.

Egyik legbuzgóbb látogatója voltam a sakkklubbnak. A hajnali négy óra is ránk viradt tehát Karnevál hónapjában és én még mindig ott ültem a székes elmerülve a játékban, midőn az egyik este az egyleti szolga egy névjegyet hoz a számomra azzal a jelentéssel, hogy az illető ur egy halaszthatlan ügyben óhajt velem azonnal értekezni.

Bármilyen kellemetlenül esett is a háborgatás, mégis engedtem a felhívásnak, mert az, a ki nekem a kártyát küldte, személyes ismerősöm volt.

— Parancsol kérem? — Kérdeztem az előszobába lépve az ifjútól, kinek izgatott arckifejezése első pillanatra elárulta előttem, hogy valami igen fontos dologról van szó.

— A következő pillanathban egy rettenetes gyilkosságot fognak elkövetni, ha ugyan már eddig is el nem követték!

— Akkor már valószínűleg elkéstünk — jegyeztem meg nehezen fojthatva vissza mosolyomat.

— Magam is attól tartok; de lehet, hogy még jókor érkezünk, ha nem vesztegetjük az időt.

— Akkor legokosabban tenné, ha rövidesen elmondaná...

— Ismeri ön Andrej Nikolajevits-Krapkint, a kereskedőt?

— Igen.

— Nem régiben nősült csak.

— Azt is tudom.

— Ez az ember meggyilkolja, vagy tán meg is gyilkolta már a feleségét... Most azonban drága minden pillanat. Jöjjen kérem velem. Utközben elmondom majd, a mi összartozik.

Kiléptünk a csipős, hideg éjszakába az utcára, a hol kíséremtől a következő felvilágosításokat kaptam:

— Az uri kaszinó mai álarozos mulatóságán Krapkin barátommal találkoztam, a ki izgatottan beszélte el nekem a következő históriát: „Épen most érkeztem a gyorsvonattal Pétervárra. Rögtöni visszatérésem oka az a sürgöny volt, melyet egy gyermekkorú barátomtól kaptam s mely még utközben ért. A szükszavu távirat, mely az uri kaszinó mulatóságára hívta fel a figyelmemet, mindent kitaláltott velem. Nézd, az a cigányaszonny ott annak a dominónak az oldalán, az én feleségem. Rájuk lestem és megtudtam, hogy együtt akar-

nak vacsorázni a Mali-Jaroslavl-féle vendéglőben. Nagy jót cselekednél velem, ha egy jó fél óra múltán te is oda jönnél, mert tanura leend szükségem ama rettenetes elégtétel alkalmával, melyet magamnak szerezni akarok. Én mindenbe beleegyeztem, a mit csak kívánt, — de első dolgom volt ide rohanni, hogy önt megkeressem.

— Hasztalan időtöltés volt, jegyzem meg. Okosabban tette volna, a legközelebbi rendőrsőt értesítette volna a dologról.

— Az volt a célom, hogy feltűnést ne csináljak; azonkívül teljes bizalommal vagyok ön iránt Ivan Dimitrijevits.

— Ez nagyon hizeleg a hiuságonak — válaszoltam én vállvonogatva — ilyen ügyben azonban az én beavatkozásomnak sem lehet sok sikere. Szavakkal épügy nem lehet segíteni a féltékeny emberen, mint az örültön. Ha csak a véletlen, vagy valami jó ötlet ki nem vág bennünket, nem marad hátra más, mint az erőszak, a mi azonban egy cseppet sem képes változtatni a következményeken.

Hallgatagou szó nélkül folytattuk utunkat, még csak a Newski-Prospektre nem értünk, a hol még igen sok éjjeli vendég közlekedett mindkétfele nemből.

— Ön ismeri Krapkinnét ugy-e? — Kérdém hirtelen, ötletszerűleg.

— Persze.

kis szerény önállósági bizonyítvány lesz az egész, mely még éppen nem fogja jelenteni az önállóságot sem politikai, sem gazdasági szempontból.

Egy haszna meglesz okvetlenül: nögatni, sürgetni, ösztökélni fogja ezt a keleti kényelemre annyira hajlandó nemzetet, hogy törekedjék azt a névleges önállóságot valósággal meg is szerezni! Ezért kell ma harcolnunk az önálló vámterületért, hadd történjék csoda s a piros-fehér-zöld sorompóból hadd nőjön ki az önálló magyar állam dicsőséges fája!

De ki fogja azt közülünk megérni?!...

Dr. K. A.

Az ökörmezői választás.

A gróf Teleky Gyula mandátuma ellen beadott petíció tegnapelőtt megkezdett tárgyalását tegnap folytatták. Mintán tegnapelőtt csak a bukott jelölt, Seján Antal pártjának a jogi képviselője beszélt, tegnap a védelem jött sorra.

ORSZAGGYÜLES.

A képviselőház ülése.

Budapest, febr. 14.

A karzatokat a lipótvárosi hölgyek és börzeánerek lepték el. Ma az 5 napjuk van, mert a kerület képviselője tartja szűzbeszédét. Apponyi elnöknek igen kevés jelenteni valója volt, úgy hogy mindjárt áttérhetek a napirendre, a költségvetési vitára.

Az első szónok

Sándor Pál volt, a ki az agrárius képviselők által elmondott beszédekre utalva, azt a kérdést veti fel, hogy tulajdonképpen mi az agrarizmus célja Magyarországon és mi választja el az agraristákat a merkantilistáktól. Olyan agrarizmusnak, mint a minő Németországban van, nálunk nincs értelme, mert Németországban az iparos és kereskedelmi osztály sokkal hatalmasabb és gazdagabb, mint a földbirtokosok osztálya. Ott tehát az utóbbi a gyengébb.

Nálunk Magyarországon ezzel szemben a kereskedelem és ipar igen csekély és egy latifundium többség mint a mennyivel az ösz-

szes kereskedők rendelkeznek. (Ellentmondás és zaj a néppárton és az agrárius csoportban.)

Szólo ezen állítását számokkal igyekszik bizonyítani és arra a következtetésre jut, hogy nálunk a tőke és vagyon a földbirtokosoknál és a főpapoknál van, míg a kereskedői osztály kevés kivétellel nyomorog. Tehát a gyenge alapon álló kereskedelem ellen igazán szükségtelen nagy és erős pártot alakítani, mert az agraristák azt ugyanis tönkre tehetik, a mikor akarják. Viszont áll az, ha a kereskedelem tönkre megy, az a földmivelés rovására fog történni.

Szólo ezután az egyes pártokban létező árnyalatokat ismerteti és azt mondja, hogy a néppárton is vannak szabadelvűek. (Ellentmondás a néppárton.)

Buzáth Ferencz: Beszéljen az uzsoráról és a börzéről.

Sándor Pál most a fogyasztási szövetkezetekkel foglalkozik és e közben a néppártról folyton zavarják beszédében.

Ivánka Oszkár közbeszól: talán az állam is uzsorával foglalkozzék?

Sándor Pál: Nálunk a kereskedelmet és ipart az urak lenézik, mert nem foglalkoznak vele, mint azt Angliában, Németországban, sőt Ausztriában is látjuk Tanuljanak az angol és német főuraktól.

Elismeri, hogy a kereskedelmi osztályban nálunk is vannak tisztességtelen elemek.

Ezután hosszabban foglalkozik az örlési forgalom kérdésével és az agráriusokkal polemizál. Kimutatja, hogy erről a kérdéstről azelőtt maguk az agraristák is másképp vélekedtek.

Ivánka: Ot év alatt sokat tanultak!

Sándor Pál: Az örlési forgalom eltörlését a szegény ember fizette meg. Hogy ez így van, számbeli adatokkal is bizonyítja. Utal arra, hogy a lisztipar az egyedüli nagyipar nálunk, melynek világhire van. Ez az egyedüli ipar, mely állami szubvenziót nem élvez és a maga erejéből emelkedett magasra. Ezt az ipart tönkre tenni nemzeti szerencsétlenség volna.

Végül kijelenti, hogy tá toríthatlan híve Széll Kálmán politikájának, a ki gazdasági téren is az igazságot keresi.

Sándor Pál temperamentumos szónoknak bizonyult és érdekes beszédét minden pártion nagy figyelemmel hallgatták. Néha a néppárt és Ivánka akarták zavarni beszédében, de a közbeszólásokra mindig talpraesetten felelt. A szabadelvű pártion jó hangulatot kelteit nyomós érveivel és beszéde befejeztével igen sokan üdvözölték.

Második szónok Artim Mihály volt. Kijelenti, hogy személyes bizalom folytán lett

megválasztva, semmiféle programmal. Mint pap a népet soha politikai dologban nem izgatta, élt családjának és nem foglalkozott politikával. (Derűtlenség) O félt idejönni. (Zajos derűtlenség.) De hát semmiből semmi sem lett, megválasztottak. (Derűtlenség.) Tisztelt elődöm 20 évben csak egyszer szólt, akkor is röviden. (Tetszés és taps.) A makoviczai ruthén és tót nép igaz hazafi, 48-ban mind Kossuth zászlója alá tömörült. (Eljenzés a szélsőbalon). Neki 27 évi nemzetiségi vidékeken való lelkeskedése óta most van először alkalma nagyobb mértékben beszélni magyarul, de szívből teszi azt. Azoknak az embereknek ott tuloldalt, kik a hazafiság tarisznyájából élnek, azt mondom, elég már, nézzenek más kereset után! (Zajos derűtlenség.) Az 5 apja hétszer állott 48-ban a haditörvényszék előtt.

Trubinyi: Mint pánszláv?

Artim: Nem, mint magyar. Az a nép egytől-egyig honszerető, becsületes. Es milyen annak a népnek mai helyzete? Nyomorúságos. Ki kell hogy vándoroljon Amerikába, mert itt nem tud megélni. Nála mindenki irástudó, ami unikum Sárosban. A muszka izgatásokat évek óta féken tartja. Az 5 parochiája missiót teljesít, fizetést kellene adni azoknak a papoknak.

Ennek ellenében a kormánytól ellenség számba mennek. Az ott levő husz fokos hideget jövedelemnek számítják fel. Következésként most a kivándorlás okai, vagyis a liberálisizmus életképekben Makoviczán. A liberálisizmus náluk lejtő, melynek tetején annak kényura, a főszolgabíró áll. Lecsuszkál rajta s lesepri a gyengébbeket. Es e közigazgatás mindenütt egyenlő.

No de most ad rem. Olyan a személyes szabadság ma, amilyen nem volt a Bach-korszakban és nincs Mandzuriában sem. Egy főszolgabírói rendelet eltiltja N.N.-nek, hogy a városban beszéljen.

Kubik: Hogyan? Beszélje el.

Artim: Elmond egy esetet a választásokból. Tisztelt Ház, hát az a szegény ember kutyája egy főszolgabírónak?

Lengyel Zoltán: Hogy hívták?

Artim: Hát a nevét nem mondom meg, de ő is kevésre becsülte azt és megváltoztatta. (Zajos derűtlenség.) Ennek a népnek már teljesen kiszivattyúzták a vérért, katasztrofták aszirtokra.

Ezután egész sorát sorolja fel a kerületben előfordult visszaéléseknek melyek a kormány rossz rendszere mellett tanuskodnak. Mielőtt tovább menne öt perc szünetet kér.

— Helyes, akkor mutasson majd nekem ezen éjjeli vendégek közül egyet, a ki termetre hasonlít Krapkiné asszonyhoz.

Kis idő multán kisérőm megszólalt?

— Itt mozog az orrunk előtt valaki, a kinek alakja és a megjelenése szakasztott olyan, úgy hogy össze lehetne tévesztetni őket.

— Kitűnő! — Feleltem lépteim megszaporásván. Nem volna ellenére, ha ma velünk vacsorázna? Szólitám meg minden teketória nélkül a lányt, a mint utól értem.

— Örömet elfogadom a meghívást, mert még ma nem volt egy falat meleg étel a számban, válaszolt a nő.

— Nem fogja megbánni, de úgy lehet, olyasmi is történik körülünkben a mi magát megijeszti. Tudna egy kicsit bátor lenni? Ha kell, a sarkára állni?

— Az attól függ, hogy...

— No huszonöt rubel lesz a díja. Elég lesz?

— Ezért a pokolnak is neki megyek.

Nemsokára a vendéglő elé jutottunk, belépünk a fényes kapun s Gurjan, az ismerős főpinczér földig hajolva köszöntött. Főltre hívtam s kérdeztem:

— Valami nagy eset történik itt ugy-e? Nem vett észre ma valami különösöt?

— Sajnos, úgy van. Nem találjuk fejünket, teljes zavarban vagyunk. Több mint egy órája, hogy Krapkin ur eszeveszetten rontott be ide s erőnek erejével be akart hatolni az egyik szobába, melyben egy ur és egy nő vacsorál álarcosan.

Midőn látta, hogy ezt nem engedjük, szállást ütött a folyosón, a honnan nem tudjuk azóta kimozdítani.

— Nem kérdezték meg, hogy mit akar?

— Persze, hogy kérdeztük. A nőre vár egy revolverrel, hogy lelője. Ez, miután a dolgot értésére adtuk, élő halott azóta s nem mer mozdulni a szobából.

— Lármásan viseli magát Krapkin ur?

— Nem, egy szót sem szól. Egy kis asztalt kellett kihoznunk a részére és champagnerrel telerakni. Most a második üvegnél tart s huszonöt rubelt ígért, ha zavartalanul maradhat.

— Hova nyílnak ama szoba ablakai, a hova az a nő bezárva van?

— Az udvarra.

— Nem akadna egy biztos létrájuk, a mi használni lehetne?

— Tűz esetére minden szerszámunk kezűl van.

— Most gyorsan a dologhoz fogtam. Hölgyemnek megmagyaráztam, hogy a létrán egy megjelölendő ablakhoz mászik, melyet a bentlevőkkel kinyitatt, azután az ottlevő nővel rubát cserél s felszólítja azt, hogy a létra segítségével szökjék meg. Egy kis idő elteltével azonban ki kell jönnie a szobából a folyosóra, a hol egy ur neki fog esni s álarczát letépi, a mi nyugodtan enged megtörténni.

A kényes dolog elintézését Gurjánra bízom, a ki teljes bizalmamat bírta, magam aztán felmentem a dühöngő Othellohoz s meg-

lepődést szinlelve hangosan így kiáltottam felé:

— Ej, ej, fiatal házias ember létünkre reggelig dözsölünk a vendéglőben? Korán van?

— Nem a mulatság végett jöttem... hanem... Ne is nyujtsa nekem a kezét — szólt ma.ától elhárítva. — Nemsokára úgy lehet, mint bűnös fogok ön előtt állani.

— Hanyadik üveg járja? — Szóltam az előbbi tréfás hangon.

— S ha a tizedik lenne is, a milyen komisz kedvem van, attól sem lennék leereszgedve.

— De hát mi történt önnel? Mi baja?

— Az, hogy a feleségem itt mulat bent a szobában egykori jegyesével.

— Nevetség! Ugyan ki verhette a fejébe ezt az ostoba gondolatot.

— Saját szememmel láttam, mikor a báltermet odahagyta s nyomon követtem ide.

— Hátha csalódoit.

— Soha. Ezer ember között is megismerem a feleségem. Termet, járás, testtartás, minden összevág.

— Node mit látok a kezében? Mi az?

— Ez egy revolver.

— Adja csak ide nekem ezt a fegyvert...

A mit ön beszél, olyan hihetetlenül hangzik s egyáltalán meg nem engedhetem, hogy tévedésből valami nagy bajt csináljon valakinek. Tudja, a rendőrség mindentudó s én mint ezen

Öt perc szünet.

Szünet után:

Artim folytatja beszédét. Minden vallás Istenhez vezet, csak az út más és más. Zsidó, vagy nem zsidó, az mindegy, fő az, hogy becsületes legyen. Vannak zsidók, kik a hamis esküt sportszerűleg üzik, mások pedig több segínyt adnak a szegényeknek, mint az egész vármegye. De vannak, akik uzsoráskodnak nagy kamatokat vesznek kis kölcsönért. Példákat sorol fel erre nézve, hogyan rontják némely helyen a népet. Ki volna hivatva ezeket ellenőrizni? A közigazgatási tisztviselők ilyenkor el vannak foglalva, mert ha a szolgabíróhoz megy a zsidó, akkor már nem bűdös, hanem kóser. A választásoknál egész bűvész, meg képes választatni még a lovat is. (Nagy tetzés.)

Végül a mezőrendőri törvények hátrányairól, illetve az ezzel történő visszaélésekről szól s miután a kormány iránt bizalmatlansággal viseltetik, a javaslatot nem fogadja el.

Az »alkalmatos« jelölt.

Komárommegye *nemes-ócsai* kerületét *Pogrányi József*, a függetlenségi és 48-as Kossuth-párt tagja képviselte a múlt országgyűlésen. A derék ellenzéki képviselőt szeretete mindenki, meg volt elégedve vele a kerület nagy többsége, hanem azért néhány választási hiéna olyan jelölt után nézett, a ki egy kis pénzecskét hozna forgalomba. Többre ennél nem is igen gondoltak. De mert a kit kizemelték, ifjabb *Eggenhoffer József* szabadelpvű párti jelölt, ugyancsak szórta a pénzt: *Pogrányi* kisebbségben maradt a választáson és 248 szótöbbséggel *Eggenhoffert* választották képviselővé.

A Kossuth-párt megtámadta a választást és petícióját *Vavrik Béla* elnöklésével tegnap tárgyalta a Kuria *Kelemen* bíró előadása mellett. Etetés-ítatás, vesztegetés és hivatalos presszió czimén kéri *Eggenhoffer* mandátumának a megsemmisítését. A kérvényezőket *Polónyi Géza*, a kiváló jogász képviseli, míg a választást dr. *Baán* és dr. *Ragályi* ügyvédek védelmezik. Miután valaki kifogást a kérvény ellen nem emeltek az utóbbiak, rögtön a vádak előterjesztése következett.

Polónyi abszolútív és relatív érvénytelen-

hivatal egyik közege biztosítom önt arról, hogy az a nő, a ki bent van, nem az ön felesége.

Eme szavakat olyan nyugalommal és biztos fellépéssel ejtettem ki, hogy *Krapkin* gyenge ellentállás után a fegyvert kiengedte kezéből.

Alig hogy a revolver hatalmában volt, feltárult a szobajutó és egy álarcos nő lépett ki a folyosóra.

Krapkin dühös káromkodással rontott neki a nőnek és egyetlen rántással letépte az álarcot róla, de aztán ijedten tántorodott vissza, mert az az arc, melylyel most farkasszemet nézett, teljesen idegen volt előtte.

— Szemtelen — vágta szemébe az idegen hölgy tettetett hanggal.

— Bocsásson meg asszonyom — hebegte *Krapkin* zavartan — a nagy hasonlatosság s az izgatottság, a miben voltam — — —

— No látja, milyen igazam volt, midőn óvatosságra intettem.

— Belátom magam is. De hol a feleségem?

— Kétségkívül odahaza. O Nagysága jóízűt kaczag Önön, ha ezt a kalandot meghallja.

Felhasználva emberem zavart állapotát, a készentartott 25 rubelt a nő markába csuszattam, mire ő nemsokára eltűnt a lát-határról.

tési okokat hozott fel, nagy hatást érve el mindjárt a választás előzményeinek ismertetésével. Elmondta e tekintetben, hogy egy *Brokesch* Károly nevű nagy-megyeri választó már hónapokkal előbb felkereste *Sárközy Aurélt*, a vármegye főispánját s köztük a következő diskurzus folyt:

— No, méltóságos uram, jelentkezett-e már alkalmas jelölt?

— Erdemes még nem — felelt a főispán.

— Akkor tudnék én egyet.

Főispán: Azután kicsoda az?

— Hát *Eggenhoffernek*, a sárkánypusztai földesurnak a fia, a ki mérnök Budapesten. Beszéltem az öreggel s azt mondta, hogy »megereszt« vagy 60.000 koronát.

Ezzel tüstént volt is már alkalmas jelölt, ifj. *Eggenhoffer József*, a ki hogy így jött szóba, arra kéri *Polónyi* megszerezni a főispán nyilatkozatát. Es hogy lesz pénz bőven, hatvanezer korona, az első perctől fogva hirdette a kerületben *Erdélyi Zoltan* árvaszéki úlnök, a ki utóbb a jelöltet kortesutján kísérte. *Eggenhoffer* pedig nem fukarkodott, szórta a pénzt még jobban, semmint várták. Maga vesztegetett, személyesen jelen volt az etetés-ítatások alkalmával, a mire nézve egész sor tanut nevez meg. Valamelyik községben egy *Vörös Giza* nevű leánya virágcsokorral fogadta a jelöltet, *Eggenhoffer* pedig tüstént a markába csusztatott egy huszkoronást. Persze a kis leány apja szavazó volt. Ezentúl, mivel ötletes ember a jelölt, mindenütt pénzt adott — csokrokra. De egyáltalán mindig talált ürügyet és czimet arra, hogy ilyes pénzosztogatással a választókhoz férközzök.

A védő mosolyog.

Polónyi: Ne tessék ezt könnyedén venni és mosolyogni, komoly dolog ez. A törvény tiltja és le kell szoktatni egyszer a polgárokat arról, hogy választás idején, mindenféle ürügyek alatt, a jelöltől folyvást csak pénzt kérjenek és fogadjanak el. — Rátért az etetés-ítatás eseteire. *Eggenhoffer* községről-községre maga is részt vett a korcsmázásokban, nemcsak rendelte az italokat és töltögette a választóknak, de maga fizette is ki a kontót. Tanuk erre a korcsmárosok. Elősorolja az ilyen nagyobb dorbézolásokat, a hely és idő megje-

— Valóban szerencsés véletlen, — szóltam a lépcsőkön lefele haladva — hogy ma erre vetődtem s így önt egy végzetes és elhamarkodott lépéstől vissza tarthattam.

— Igazán nem is találom szót a hálám kifejezésére. Mivel fizessen meg önnek a tett szivességet?

Nemsokára házi multság volt *Krapkiné*-nél. Nem állhattam meg, hogy a hitszegő asszonynak leczkét ne adjak merész kalandjéért. Egy kedvező alkalommal, midőn a társaság többi tagjai is távolabb voltak tőlünk, suttogja megszólítottan:

— Remélem asszonyom, okult a multkori komoly eseten. Szeliden szólva nagy vigyázatlanság volt kegyedtől, férje távollétében álarcos bálba indulni, onnan meg.

— Ah, hát ön is elhitte ezt az ostoba pletykát? Férjemnek, tekintve nagy féltékenységet, még csak megbocsátom a dolgot. Önt azonban sokkal okosabb embernek gondoltam. En azt a kérdéses estét s ezt be is tudom önnek bizonyítani — nagynénem társaságában töltöttem s az olyan fele üres beszédek, a melyet öntől is hallottam, vakmerő rágalomnak és ráfogásnak nyilvánítom.

Ezzel sarkon fordult és faképnél hagyott.

lölésével, megnevezi a részt vett választókat is. A sok terhelő adat alapján kéri konstatálni, hogy az érvényes szavazatok többségét nem *Eggenhoffer*, hanem a Kossuth-párt jelöltje, *Pogrányi József*, nyerte, de legalább is a választás megsemmisítését kéri.

A főispán és *Brokesch* közt lefolyt párbeszédnek a bizonyításától, melyről a petícióban van szó, eláll.

Ezután a választásvédők beszéltek.

A Kuria a petíciót elutasította.

Városi közgyűlés.

— II. nap. —

Délután 3 órától este 8-ig tanácskozott tegnap Nagyvárad város törvényhatósága s alig néhány pontot tárgyalta le a csütörtökről fennmaradt ügyek közül.

A legtöbb időt a kath. legényegylet telekvételi ügye vett igénybe, amely valóságos veres posztó volt bizonyos érdekcsoport szemében s amugy kedvök szerint kitombolhatták katolikus ellenes dühöket, annak a hangoztatása mellett, hogy távol áll tőlük minden felekezeti gyűlölet. Persze nem kellett valami nagyon éles szem ahhoz, hogy meglássa bárki a sok lólábat, amelyek egyformán kilógtak az elegánsan vasalt nadrágból és a tógából.

Am most ez a divat, szerencse, hogy a divat nagyon változó.

Nagy baj különben nem történt, csupán azt értük el vele, hogy a mai szombat délutánt is igénybe veszi a közgyűlés. Harminczkét tárgynak a lemorzsolása vár még a törvényhatóságra.

A közgyűlés lefolyása a következő volt:

Beöthy László főispán elnökölt; jelen voltak:

Csák Máté, *Hlatky* Endre, dr. *Hoványi Géza*, dr. *Hoványi Gyula*, *Kaczián Károly*, *Nozák Rezső*, *Óváry Lajos*, dr. *Pácz Sándor*, *Rácz Mihály*, dr. *Stocker József*, dr. *Várady Zsigmond*, *Balogh Döme*, *Beczky Lajos*, *Daday József*, *Halász Lajos*, dr. *Kornstein Lajos*, *Mihelyi Adolf*, *Milibák József*, id. *Nagy Lajos*, dr. *Sarkadi Lajos*, *Sulyok István*, *Stern Herman*, *Széles Lajos*, dr. *Vueskics Gyula*, *Weisz Károly*, *Domokos Károly*, dr. *Friedländer Samu*, *Weisz Mór*, *Guttman József*, *Heringh Sándor*, ifj. *Kohn Sámuel*, *Köblös Ferencz*, dr. *Moskovits József*, *Munk Jakab*, *Pekánovits Imre*, *Rothmann Jakab*, *Steiner M. Albert*, *Száhlender Károly*, *Sztarill Ferencz*, *Weimann Béla*, *Rimler Károly*, dr. *Istvánfy István*, *Lukács Ödön*, *Gerő Armin*, *Komlóssy József*, *Darvassy Lajos*, *Bordé Ferencz*, *Dús László*, *Tóth Márton*, *Sztarill János*, dr. *Baróthy Akos*, *Ragány János*, *Nemes Jenő*, *Szűts Géza*, *Szűts István*.

A közgyűlés megnyitása után a csütörtöki közgyűlés jegyzőkönyvét hitelesítették s a még hátralevő ügyeket tárgyalták.

A diszletraktár mellett levő területnek a *Középpessy Etelka* tulajdonában levő kertreszszel leendő elcserélését a jövő havi közgyűlésre tűzték ki.

Ifj. *Bányai István* kártalanítási ügyében felvett jegyzőkönyvet névszerinti szavazással záradékolták.

A kath. legényegylet ellen.

A nagyváradai kath. legényegylet *Telek-utcán* levő házához a mögötte levő üres *Csesztivő-telekből* 324 négyszögmetert meg akar vásárolni, hogy hátulso magtár épületét lakóházzá alakíthassa át. Vagy ha ez nem lehetséges, szolgálmi jogot kér, hogy ezen oldalon ablakokat vágathasson.

A városi tanács, tekintettel az egylet humanus és közművelődést terjesztő működésére,

javasolja, hogy a kért telekrészt 1360 korona összegért adja át a város.

Dr. **Várady** Zsigmond nem fogadja el a tanács előterjesztését. Sokat lehetne beszélni — ugymond — arról, hogy a kath. legényegyleteknek mi a célja és rendeltetése. De hisz ezzel sokan tisztában vannak. Ő ismeri az egyletek működésének külföldi előzményeit; tudja, mily czélok lelkesítik azok vezetőit. Most azonban nem arról van szó, hogy az egylet mily célt követ; ez kívül áll a mostani tárgyon. Nem is ismerteti a kath. legényegyleteket, hanem tisztán csak a telekvétel és eladáshoz akar szólani. A tanács helytelenül vette be indokolás gyanánt az egylet célját. Ő nem szól azért ehhez, s kéri, hogy más se nyilatkozzék arról: helyesli-e az egylet missióját. Ugy tudja, hogy a két intézmény: a Csesztivó és a kath. legényegylet között különbség van. A Csesztivó felekezeten kívüli jótékony alapítvány, minden polgárt segélyező intézmény. Ezt csorbítatlanul fenn kell tartani s nem lehet az alapítványi birtok egy részét eladni.

Dr. **Hoványi** Gyula: A kis telekrész eladása után nem marad meg a Csesztivó?

Dr. **Várady** Zsigmond: Megmarad, de szegényebb lesz, a legényegylet pedig gazdagabb. Nem helyes és nem is jogos elidegeníteni az alapítvány egy részét. Kéri, hogy a tanács javaslatát utasítsák el és az eladást tagadják meg.

Széles Lajos: Csodálkozik, hogy dr. **Várady** az eladás ellen van. A legényegylet minden felekezethez tartozó ifjakat művel. A mostani kérelem igen csekély s annak teljesítése által sérelmet nem szenved senki.

Hlatky Endre: nem fogadja el a tanács javaslatát, de ezt nem felekezeti szempontból teszi. Ha bármely felekezet a törvényhatósághoz fordul, hogy segítsék fejlődésében, készséggel segítkezik. De most az a meggyőződése, hogy egy alapítványi vagyonhoz nem szabad nyulni. Az olyan intézmények, mint a Csesztivó, nem mára szólnak, azokat fejleszteni kell. Ezért nem járul a telek eladásához.

Az igazság szava.

Dr. **Hoványi** Gyula szólalt fel ezután. Azt hiszik némelyek róla, — ugymond — hogy csak a katolikus ügyeket védi. Tapasztalata szerint ilyen téves vélemény van elterjedve többeknél, mert ez a felfogás már a levegőben van. Pedig akik ezt hiszik, elfogultak. Ezeket alig is fogja meggyőzni az ellenkezőről. Igaz, hogy ő katolikus, boldognak érzi magát s hálát ad az Istennek, hogy az, de ez nem zárja el őt attól, hogy tisztelje a más vallású polgártársait. Krisztus Urunk az egész emberiségért áldozta föl magát. A magunk dolgában meggyőzhetetlenek vagyunk s nem ösmerünk megalkuvást. Keresi az igazat e kérdésnél is s ezzel meg van czáfoiva, hogy csak katolikus érdekek szempontjából nézné az ügyet. A dolgot jogi oldalról veszi fel. Az alapítványi vagyonnál nincs megtiltva, hogy alkilag változást szenvedjen, csak az állaga ne csökkenjen. (Helyeslés.) A történelem mutatja, hogy minden alapítványnál csak az alapítvány állagát kell megtartani. (Halász Lajos közbeszólt.) Halász Lajos biz. tag ur hallgasson meg, én meghallgattam. Az akadémián persze megfordítva volt. (Derűtség.) Majd folytatja beszédét. Az az érv, hogy a telek eladással a Csesztivó-alapítvány szenved, nem helyes, mert csak pár ölről van szó. A Csesztivó működhet tovább épen úgy mint eddig, a terület-szalag nélkül is, de egy új instituczió nyer vele, s ez az egylet más vallásuaknak is javára van. Még tisztán katolikus intézménynek is joga van kérni. A kérelem teljesítésével alkalmat ad a város egy ifju intézménynek arra, hogy fejlesztesse közhasznu tevékenységét. A szeretet azt

tanítja, hogy segítsük egymást. Kéri a tanács javaslatának elfogadását. (Helyeslés. Zugás.)

Huzás-halasztás.

Rendes Vilmos azt kifogásolja, hogy a mérnöki hivatal nem tüntette ki, vajjon marad-e elég kert a Csesztivónak. Most ne döntenek, hanem pótolassék ezen hiány. Különben úgy látja, hogy marad még elég telek és ezért nézete szerint oda lehetne adni a kért területet.

Dr. **Hoványi** Géza azt veti fel, hogy nem lesz-e sérelmes Huzellára, ha az ő telke mögött levő részt is eladják. Kérdezzék meg, hogy nagyobb árért nem hajlandó-e Huzella a telke mögött levő részt megvenni.

Sulyók István félve szól a kérdéshez. Távol áll tőle minden felekezeti motívum. Nem szavazza meg az eladást. (Közbeiktás: Tudjuk!) Alapítványi vagyont elidegeníteni csak legutolsó, nagyon fontos esetben lehet. A Csesztivó épülete, a hol szegények vannak elhelyezve, egészségtelen, rozoga. Rövid időn kell rombolni s helyette újat építeni. Ekkor szükség lesz az egész telekre.

Stocker József azt látja, hogy nagyobb telek eladást is simán elintézi a törvényhatóság. A **Várady** véleményét az egyletről úgy is tudták. Itt az alapítványi vagyon átváltoztatásáról s nem elidegenítéséről van szó. Eppen úgy rendelkezik a város helyesen, ha az értéktelenül fekvő alapítványi vagyont értékesíti s ezáltal több jótékonyt gyakorolhat. Azért nem akarják sokan az eladást, mert a kath. legényegyletről van szó.

Halász Lajos nem ellenzi a telek eladását, de mivel jogi kételyek merültek fel az iránt, hogy elidegeníthető-e az alapítványi vagyon, adják ki a kérdést a jogügyi szakbizottságnak. (Helyeslés.)

Dr. **Várady** Zsigmond tiltakozik azon feltevés ellen, hogy őt felekezeti indok vezette. A felekezeti kérelmet mindig támogatta. Egy összehasonlító példával akarta végül bizonyítani, hogy a telek értéke nincs kellőleg megállapítva.

Dr. **Hoványi** Gyula nem fogadja el **Várady** összehasonlítását, mert itt nem két magánemberről, hanem két közintézményről van szó, amelyek a közérdeket szolgálják. A katolikusokat nem vezeti a Csesztivó-intézet megrovításának a célzata. Hisz alternatív a kérelme. Nem csak földet kér, de ha ezt nem adnak, szolgálmi jogot ablakok vágatására. Méréjük egyforma mértékkel.

Dr. **Friedländer** Samu szerint mielőbb végre kell járni a kérdésnek. Jogsérelemről minden felekezet beszélhetne, de a társadalmi közérdek sérelme mindig fontosabb. Ha a városé volna a terület, ingyen átengedné, de egy alapítvány kezelője ezt nem teheti. Egyenértékért sem adná oda a kért területet.

Dr. **Hoványi** Géza rámutat, hogy most lehetetlen határozni, mert tulajdonképen nem is a Csesztivóról van itt szó. Azt a területet **Dudek** hagyta alapítványképen egy szüldére, de ez már nem áll fenn, mióta a bábaképző létesült. Így kezelik együtt a Csesztivóval. Adják ki az ügyet a jogügyi bizottságnak s egyuttal kérdezzék meg Huzella Gyulát a szomszédos telek megvételére.

Mezey Mihály új dolgot vetett fel. A városi szegényházat akarják odaépíteni.

Hlatky Endre a **Hoványi** Géza felszólalását helyesli. Ha a kath. egyháznak volna szüksége a telekre, ingyen adná, mert hálával kell viseltetnünk azon egyház iránt, a mely évenként százezer frtnál többet áldoz városunkban közczélra.

Mihelyi Adolf pótlóintézményt tesz. A tanács derítse ki, hogy a szolgálmi jog megadásából nem háramlanék-e joghátrány a Csesztivó-alapra? Ha nem, akkor ezt meg lehetne adni.

A szeg fejére.

Dr. **Pácz** Sándor két kérdést lát ez ügyben, amelyekre feleletet kell adni. Mire hasz-

nálják fel most a kért területet? Semmire. Meg van-e adva az ára? Ha ez meg van, az alapítvány semmi hátrányt, kárt nem szenved. Ezért pártolja a tanács javaslatát. — Dr. **Várady** Zsigmond nagyon lekötözte volna, ha egy külföldről importált egylet, társulat célját, működését kifejtette volna. A legényegylet nem titkos társaság, nyílt hártáival játszik. Istápol, művel ifjakat felekezeti különbség nélkül. A városnak támogatni kell egy ilyen intézményt. (Helyeslés.)

Sztarill Ferencz úgy tudja, hogy a legényegylet csak a mai telekvonalában építene s így a kért terület levegője megmarad a Csesztivónak. Helyteleniténé, ha a szegényházat, vagy más ilyen intézményt ide építenének, mikor erre olcsóbb hely is van. Megszavazza a telek eladást.

Beöthy László főispán ajánlja, hogy adják ki a kérdést a jogügyi szakbizottságnak, így hátrány nem származik senkire.

Ezután **Halász** Lajos indítványához képest a jogügyi bizottságnak adták ki a kérdést, azzal, hogy Huzellát is kérdezzék meg a telek vételére.

Herczeg Márton kártalanítási ügyét a jövő hóra tüzték ki.

Az utcai járdák és burkolatokról szóló szabályrendeletet elfogadásra terjesztette elő a tanács.

Szmelka György kifogásolja, hogy jövőre a Körözkői burkolat költségeinek is fizesse a háztulajdonos egyharmadát s ennek törlesztését indítványozta.

A szabályzatot változatlanul elfogadták.

Eppen így elfogadták a Gyermekkorházról alkotott szabályrendeletet. A kórház felügyelő bizottságába, a hivatalos tagokon kívül **Osák** Mátét, dr. **Kornstein** Lajost, dr. **Konrád** Márkot, **Fapp** Györgyöt, dr. **Hoványi** Gézát és dr. **Vucskics** Gyulát választották be.

A nyilvános mulatságok, előadások, látványosságok engedélyezéséről és rendezéséről szóló szabályzat felett hosszú vita keletkezett.

Gerő Armin ajánló szavai után **Friedländer** Samu támadja erősen a tervezetet, melyet csak a rendőri hatalom kiterjesztésének, veszélyesnek, károsnak tart s ezért kéri, hogy vessék el az egészet.

Többek hozzászólása után általánosságban elfogadták a szabályzatot.

A részleteknél több módosítást tettek.

Igy a felolvasásokat kivették a bejelentés kötelezettsége alól.

A német nyelvű orfeumszerű előadásokat teljesen kitiltották, továbbá teljesen törölték a 6 §-t, amely szerint a nép és cseléd mulatságok csak éjfélig lettek volna megengedve.

Ezzel a közgyűlés elintézte a tárgysorozat 12 pontját s még hátra van 32, a melyeket ma, szombaton délután vesznek elintézés alá.

A gyűlést este nyolcz órakor rekesztette be a főispán.

TÁJÉKOZTATÓ.

Márcz. 1. A nőegylet hangversenye

Febr. 27. Kath. Szabad Liceum bñjti estély a főgimnázium dísztermében este 6 órakor.

Márcz. 13. Kath. Szabad Liceum bñjti estélye a főgimnázium dísztermében este 6 órakor.

Márcz. 16. Kath. Szabad Liceum matinéja a főgimnázium dísztermében d. e. 11 órakor.

Apr. 6. Kath. Szabad Liceum matinéja a főgimnázium dísztermében d. e. 11 órakor.

Apr. 19. Kath. Szabad Liceum zárünnepélye.

UJDONSAGOK.

* **A király.** O felsége tegnap reggel fél kilencz órakor Gödöllőre utazott. Kíséretében voltak gróf Paar, Bolfras főhadsegédek, herczeg Lichtenstein főudvarmester és Pettera fővadász-mester. A király Gödöllőn vadászat s délután négy órakor ismét visszatér Budapestre.

* **Ferencz Ferdinánd főherczeg** Bécsben. Bécsből jelenti egy táviratunk: Ferencz Ferdinánd főherczeg ma reggel Pétervárról ideérkezett.

* **Kitüntetett államtitkár.** Ő császári és apostoli királyi felsége gróf Széchenyi Gyula személye körüli magyar miniszter előterjesztésére dr. **Bernáth Géza** igazságügyminiszteri államtitkárnak az igazságügyi téren szerzett érdemei elismerésül, a **másodosztályú vaskoronarendet** díjmentesen adományozta.

* **Ítélethirdetés a Krivány czellájában.** Krivány bűnpörének kezdetén **Szilágyi Iloná**nak, Krivány mostoha leányának tizezer forintos betétkönyvét is lefoglalta a bíróság. Az aradi kir. törvényszék erre nézve Szilágyi Ilonát Aradvármegyével szemben **perre utasította.** Szilágyi Ilona ezt megfellebbezte, a nagyváradi kir. ítélőtábla azonban megváltoztatván az első foku bíróság ítéletét, kimondta — mint már megirtuk — hogy ezt Krivány bűntényének II-od foku elintézésével együtt a márcziusi tárgyaláson fogja eldönteni s egyuttal elrendelte, hogy ezen ítélet Kriványnyal is közöltessék. A tábla meghagyása értelmében **Földes János** törvényszéki bíró, **Popu Szilvius** t. jegyző, **Dezsőfi Mihály** fogházfelügyelő és **Nemess Zsigmond** dr. kíséretében tegnapelőtt **Krivány** czellájába mentek, megzavarva az aradi törvényszéki fogház melankólikus rabjának magányát s kihirdették előtte az ítéletet. Krivány egykedvűen, szó nélkül tudomásul vette a végzést s azután határozott vonásokkal aláírta a kihirdetésről felvett jegyzőkönyvet.

* **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter **Moyzes Miklós** csurgói állami elemi tanító képző-intézeti megbízott tanárjelöltet, állami elemi tanító képzőintézeti segédtanárrá nevezte ki.

* **Könyvek a szoborért.** Az már bizonyos, hogy az Erzsébet-szobor pályázatán semmiféle befolyás nem érvényesülhetett. Némelyek úgy mondják, hogy ezért is nem volt eredménye a pályázatnak. Mert nálunk befolyás nélkül semmi sem történhetik.

De bajos is lett volna befolyásolni a külföldi zsüri-bírákat. Mied világhírű művészek, a kik nem nagyon éheztek rá sem hizelgésre, sem reklámra.

... Szóval, mindenféle protegáló szó süket fülekre talált, pedig úgy mondják, hogy sok ilyen szó esett egy-egy pályázó érdekében. Bartholdi, a párisi művész, igazi francia szellemességgel tudta elhárítani azokat magáról.

Például a miniszterelnök estéjén történt, hogy egy nagyon neves írónk így szólott Bartholdinak:

— En csak annyit mondok önnek, hogy maga a polgármester is könnyezett, mikor az egyik művet meglátta!

Bartholdi összeráncolta a homlokát és nagy komolyan válaszolta:

— No ez egy kis tulzást! ... Elvégre az a szobor nem is olyan rossz, hogy könnyeket kelljen hullatni miatta.

* **Zsebtolvaj a temetésén.** **Frankl Zsigmond** ügyök tegnap délután részt vett Wohl Károly temetésén. A gyászszertartás alig ért véget, midőn megdöbbenéssel tapasztalta, hogy kettős fedelű aranyórája láncostól eltűnt. A kévéssel azelőtt még birtokában lévő mintegy 200 korona értékű ékszert, nyilván zsebmetsző lopta el. A rendőrség most nyomozza az ügyes sipist.

* **Eredményes nyomozás.** Megirtuk annak idején a rendszeres következetességgel e hó elején Várad-Velenczén az állomáson elkövetett több rendbeli lopást, melynek folyamán nagymennyiségű liszt és más élelmi czikkek tűntek el. A rendőrség tevékeny szorgalommal kereste a jómadarakat s nem eredménytelenül. Tegnap a cigánytelepen eszközölt kutatás alkalmával egész halmaz bűnjelre akadt a nyomozó rendőrség s a terhelő gyanuokok alapján Murvai Marczai cigányt le is tartóztatták. A rendőrség a megkezdett nyomon erősen folytatja a kutatást, mivel világos, hogy nevezettnek czinkostársai is voltak.

* **Krüger ünneplése.** Az utrechti helyőrség katonái nagy ragaszkodással veszik körül a szabadságért küzdő hős búr nemzet nagy száműzöttjét, Krüger Pált. Az öreg elnök lakása előtt mindennap elvonulnak a gyakorlatra menő katonák s mikor a házának közelébe érnek, a katona zenekar hirtelen abban hagyja a marsot, de már a rákövetkező pillanatban rázendítenek a búr szabadságdalra. Az elnök ilyenkor megjelenik lakása erkélyén, megemeli kalapját s a katonák akárhányszor könnyező szemmel éljenzik Hollandia vendégét.

* **A munkanélküliek Berlinben.** Németország fővárosában összeszámlálták a munkanélkülieket. Az eredmény igen szomorú. Berlin hat választókerületében 48378 férfi és 21150 női-munkásnak nincs munkája, az összesen 59 ezer a munkátlanok száma. Ezeket kívül 43 ezer embernek a rendesnél felével kisebb a keresete és 17 ezer munkás betegsége miatt nem dolgozik. Menhelyeken és titkos lebujsokban 4700 csavargót számláltak meg s ezekkel együtt a munkanélküliek éppen hatvannégyezren vannak Berlinben. Ez a mindenképpen elszomorító jelenség azonban még mindig kedvezőbb, mint Budapest munkanélküli munkásainak helyzete. Berlin közjótékonyágának oly erős a szervezete, hogy a hatvannégyezer ember nagy része a munkanélküliség daczára sem éheznek.

* **Kitüntetett kuriai tanácselnök.** Ő felsége **Szabó** Ágoston kuriai tanácselnöknek, sajtó kérésére végleges nyugalomba helyezése alkalmából a bírói pályán szerzett érdemei elismerésül, a **másodosztályú vaskoronarendet** díjmentesen adományozta.

* **Kirabolt pénztárat.** Vakmerő rablás történt tegnap éjjel Petrovoszellő községben, a hol az ottani segélyszövetkezet pénztárát kirabolták. A rablók az utcáról a kerítésen keresztül hatoltak be az udvarba s ott felfeszítették a pénztárat ajtáját s ezen hatoltak be az előszobába, úgy hatoltak be a pénztár helyiségébe. A nagy Wertheim-szekrényt melyben a pénz készlet 650 korona és a váltók voltak elhelyezve, kiemelték a helyéből, azután felfordították s magukkal hozott fagörgőkre helyezték. A szekrény felfordítása által okozott zajra Gubics Márton, a szövetkezet szolgája, a ki hátul az udvarban lakik — felébredt s kiment az udvarra, hogy megnézzé, mi van kint. Alig lépett ki a lakásból, két rabló, a kik örök voltak kiállitva, torokon ragadták s azután levitték a pinczébe s megkötözve otthagyták. Hasonló módon bántak el Gubics feleségével is. A rablók ezután a nehéz vasszekrényt kigurították az udvarba s egy magukkal hozott kocsiira feltették, azután elhajtották. Távozásuk előtt az ajtókat gondosan bezárták, a pinczejától hol Gubics és felesége volt, el is torlasztották. Összeszedték a pénztárat könyveit s azokat is kocsiira rakva elvitték. Az elrabolt pénztárszekrényt reggel a csendőrség a község határában megtalálta, teljesen összezeruvia. A pénzek és egyéb tárgyak hiányoztak belőle, a váltókat és a könyveket elégették ott a szekrény mellett. A főkönyvnek néhány lapja maradt csak meg, a mit a füst és tűz összerágitott. A csendőrség a kocsi nyom után indulva, a falu széléig nyomon haladt, de ott a nyomot elvesztette. A rablók, a mint ezt Gubics elbeszélte 6—8-an lehetnek. Eddig több egyént tartóztattak le alapos gyanu alapján, de az elrabolt pénz még nem került elő.

* **A baba.** A Ferenczvárosban megmérgezték egy csecsemőt. A mérget a baba adta be a gyermeknek s csak a szülők éber szeme s a házi orvosok kiváló ügyessége mentette meg az apró jószágot a mérge haláltól. Az ügy ma már a rendőrség s a tisztí főorvosi hivatal kezében van. Mind a két hatóság nagy szigorral indította meg a vizsgálatot a baba ellen, de kiterjesztette a vádat a gyógyszerészre is, a ki a mérges szerit, a melyet csak orvosi rendelésre s így is csak szigorú óvossággal szabad kiadni, a baba egyszerű kérésére kiszolgáltatta. A fölháborító mérgezés részletei a következők: M. J. fővárosi hivatalnoknak gyermeke született a napokban s mikor a kis jószág a világra jött, Marosi Ferenczné oklevéles szülésznőt hívták a házhoz. A kis baba egészséges gyermek volt s már az első napokban is szépen fejlődött. Tegnapelőtt lett éppen nyolcz napos. Marosiné a gyermeket, mint mindennap, most is megfürösztötte, bepárnázta s azután elment a dolga után. A kis gyermek a fürdő után elaludt, aludt délután, aludt este s nem mozdult meg egész éjszaka s még reggelre sem ébredt fel. A szülők szörnyen megijedtek s hamar elküldtek az orvosokért, dr. Mihailovits Miklós nőorvosért. Dr. Mihailovits tüstént felismerte, hogy a kis gyermeket megmérgezték. Rögtön bélmosást alkalmazott, egyéb ellenszerekkel erősítve s ezzel szerencsére megmentette a már halállal vívódó csecsemő életét. Mihailovits az esetet rögtön bejelentette a ker. főorvosi hivatalnak, amely viszont a rendőrségnek tett róla jelentést. A vizsgálat megállapította, hogy Marosiné a kis gyermeknek tengeri hagyma nedvet (bulbus cillae) adott be s ez az erősen ható mérge majd hogy életét nem vette a gyermeknek. A megbízhatlan szülésznő megvallotta, hogy a mérget egyszerű kérésére az üllő-uti angyal gyógytárban kapta s azért adta be a gyermeknek, mert a fürdés közben meghűltte s nem akarta, hogy a szülők ennek nyomára jöjjenek. A vizsgálatot kiterjesztették a gyógytárra is, mert — mint említettük — a tengeri hagyma nedv azok közé a mérgek közé tartozik, a melyeket csak orvosi rendelvényre szabad kiadni.

* **Házasságszedelgő kisasszony.** Az Alföld egyik nagyobb városában nagyszabású szédelgéseket követett el egy csinos arcú huszonöt éves kisasszony, a berlini születésű Frey Emilia. Összel telepedett még le a városban, a hol szállodai lakását hamar felcserélte kényelmesen butorozott magánlakásával. Mindenütt azt beszélte, hogy Németországban milliót ért földbirtokai vannak s az excentrikus hajlamu csinos nőnek elhitték, hogy csak a szeszély hozta Magyarországra. Első áldozata P. Z. huszártiszt volt, a kivel jegyet váltott s lassan-lassan tizenhatszeder korona kölcsönt csalt ki tőle. Utóbb összeveszett jegyesével és visszaküldte a huszártisztnek a karikagyűrűt. P. gyanakodni kezdett s kikötötte, hogy jegyese szélhámoskodott, mert birtokairól egy szó sem igaz. A nőt erre följelentette a rendőrségen, de Frey Emilia kerekét oldott s nyomtalanul eltűnt. Január elején egy másik nagy városban tűnt föl, Gerhard de la Croix néven szerepelt s azt beszélte, hogy a Don melletti Rostovból való. Itt is behálózott egy gazdag fiatal embert, Z. János földbirtokost. Csakhamar rávette, hogy vállalon érte jótállást az odavelő takarékpénztárnál s miután fölvert 9000 koronát, innen is elillanni akart. Jegyese azonban neszt vete a dolognak s mikor a nő már vonatoa ült, letartóztatták. Személyleírását elküldték minden nagyobb városba s így derült ki előző szédelgése is.

* **Megtagadták lábait a szolgálatot.** Kitéhezett, rongyos, beteges öreg ember tipegett tegnap reggel a Fő-utcán, alig vonszolva lábait. Midőn a drogueria elé ért, összeesett. A sarki rendőr tüstént felismerte, hogy nem résszeggel, de beteggel van dolga s betelefonált a rendőrségre, a hová a kiküldött hordágyon be is szállították a szerencsétlen nyomorultat.

Baróthy Ákos dr. főorvos megvizsgálta az eszméletlen állapotban lévő s beküldte a megyei kórházba. Hirtelen rosszul lett az öreg, de főképpen a nyomor s a hosszas éhezés, nélkülözés volt szülő oka.

* **Névmagyarosítás.** A m. kir. belügyminiszter Weisz Albert nagyvárad illetőségű kolozsvári lakos családi nevének *Lászlóra* kért átváltoztatását engedélyezte.

x **Pártos Arnold** czég Nagyvárad, Bémer-téri cipő, kalap és uri divat üzletében minden szakmába vágó cikkeket *legolcsóbban* vásárolhat a t. vevő közönség. — *Báli cipők* és *Báli divatárak* nagy választékban. 45.

EGYESÜLETEK.

A katolikus kör választmánya tegnap tartotta rendes havi ülését.

Jelen voltak:

Gálbory Sámuel elnöke alatt Bereczky Géza, Andriksa Károly, dr. Karácsonyi János, Grám Szilveszter, Csobánczy Lajos, Kelemen János, Stark Gyula, id. Jelinek Ferencz, Nozák Rudolf, Csátary József, dr. Krüger Aladár, Szűts István, Szeitz Benő, dr. Némethy Gyula és dr. Imrik Gusztáv titkár.

A kör belépett a katolikus egyesületek országos szövetségébe.

A folyó ügyek elintézése után új tagokul felvételre aközvetkeztek:

Richter Ferencz p-tiszt, **Ulfers** József kat. mérnök, **Gyagyovszky** János kereskedő, **Ióth** Lajos tanár, **Sényi** Károly járásbírósi hivatalnok, **Szártory** Endre kórházi gondnok.

Pénztárnok bejelentette, hogy **Palotay** László prelátus, a kör elnöke házbér-törlesztésre 400 koronát adományozott. Az adományt jegyzőkönyvi köszönettel vették tudomásul.

IRODALOM.

Irodalmi értesítés!

1. A *»Szent Olvasmányok az év különböző ünnepeire«* II-ik bővített kiadás, képekkel, diszes vászonkötésben; ára 2 kor.

2. *»Elmélkedések a mi Urunk Jézus Krisztus szenvedéséről és haláláról«* vászonkötésben, képekkel; ára 1 kor.

3. *»Szűz Mária a mi Anyánk«* üdvös beszélgetések, diszes vászonkötésben, képekkel, ára 1 kor.

Mindezen könyvek egyházi jóváhagyással bírnak. Bérmentve küldetnek. Lelkészek ergass. is megkaphatják.

Megrendelhető Kovács Jázon áldozópapnál. *Mária-Pócson*, Szabolcs m.

SZÍNHÁZ.

HETI MŰSOR.

Szombat: Flórika szerelme.

Vasárnap: (d. u. Baba.

(este Flórika szerelme.

Flórika szerelme. Moldován Gergey egyetemi tanár, a kiváló író s a magyar román barátság vezérharcosának érdekes, a román életről merített népszínműve, mint azt a színház vezetősége külön színházi jelentésekkel már tudatta, ma este kerül színre először a Szigligeti-színházban. A mindenképpen új és érdekes színpadi alkotás iránt, mely a népszínháznak kasszadarabja, általános nagy az érdeklődés s bizonyos, hogy a mai este várható nagy sikere egy újabb kasszadarabot szerez a színháznak. A darabban érdekes román nemzeti

táncokat lejtnek. E táncokat Szabó Sándor tanította be.

Vasárnapi előadások. A színház vasárnapja ismét érdekesnek ígérkezik. Délután az új francia operettek legkedvesebbike, a látványosnak is pompás *»Baba«* kerül színre. Este Moldován énekes, román tárgyú népszínművét, a *»Flórika szerelme«* ismétlik meg.

Cseplirágók. *»Flórika szerelme«* után még a *»Lotty ezredesei«*-t is megelőzve a *»Cseplirágók«*-at, a *»Theatre de la Gaifé«* híres, kedves mezzikájú, páratlanul mulatságos operettje lesz a színház legközelebbi ujdonsága. A darabhoz Budapesten készítettett a színház vezetősége fényes díszleteket.

Lotty ezredesei. Ámon Margit, — színtársulatunk kedvelt szubretije Budapesten tartózkodik, hogy *»Lotti«* szerepéhez szükséges costümjeit korhűen készíttethesse els amennyiben szerepe megkívánja, egy női fregolit tanulmányozzon — mi a darabban előfordul.

A képviselő ur. Guthy és Rákosi kazagató bohózata erősen foglalkoztatja a vigjátéki személyzetet s Somogyi igazgató vezetése alatt a próbák annyira előrehajadtak, hogy az ujdonságot a jövő héten már be is mutatják, mire valószínűleg a szerzők is lejönnek.

Vasárnap délután a színházban a gyermekvilág nagy öröme, *Baba bűbajos zenéjű* operett fog színre kerülni.

Szigligeti-Színház.

Folyószám 140.

Idénybérlet 130.

Ma, szombaton, 1902. február 14-én

Flórika szerelme.

Népszínmű.

S Z E M E L Y E K :

Bokoltán Illés, juhászga-da	—	Peterdy
Juon, fogadott fia	—	Pintér Imre
Mária, Juon jegyese	—	Kulinyi M.
Aron pap	—	Csátár Győző
Petrikás, havasi szénégető	—	Bognár János
Flórika, leánya	—	Székely Irén
Vaszi, öreg pakulár	—	Krasznay Andor
Koresmáros	—	Bézei Gyula
Pántlikaárus	—	Füredi József

HELYARAK: Nagypáholy 7 frt. Földszinti és első emeleti páholy 6 frt. Másodemeleti páholy 4 forint. Zsolye 1 frt 50 kr. Kőrszék 1 frt 20 kr. Támlászek 1 frt. Erkélyülés 1-ső sor 60 kr., közép 2-ik sor 50 kr., Erkélyülés oldal 2-ik sor 40 kr. II. emeleti zártszék 30 kr. Földszinti állóhely 50 kr., Diák és katonajegy a földszintre 30 kr. Karzati állóhely 20 kr. Egy színlap 10 kr.

Kezdeté 7 órakor, vége 10 órakor.

Jegyek előre válthatók d. e. 10-től 12 óráig, d. u. 3-tól 5-ig. Esti pénztárnyitás fél 7, vasár- és ünnepnapokon este 6 órakor.

Holnap vasárnap, február 16-án

délután 3 órakor, fél helyárrakkal

A B A B A.

Operett.

este 7 órakor, rendes helyárrakkal

Flórika szerelme.

Népszínmű.

TAVIRATOK.

Mohay üdvözlése.

Gyula-Fehérvár, febr. 14. Gyula-Fehérvár város közönsége tegnap tartott közgyűlésén egyhangulag elhatározta, hogy országgyűlési képviselőjét, dr. **Mohay**

Sándort, igazságügyi államtitkárrá való kinevezése alkalmából feliratilag üdvözl. (M. T. I.)

Megfelebbezett felmentő határozat.

Sopron, febr. 14. A Gebhardt polgármester és Krétsy tanácsos ellen a város pénzeinek a bukott Építő és Földhitelbanknál történt elhelyezése miatt elrendelt fegyelmi vizsgálat ügyében a város közigazgatási bizottságának fegyelmi tanácsa, mint a Magyar Távirati Iroda jelenti, fölmentő határozatot hozott. Széchenyi Emil gróf főispán a határozat ellen a belügyminiszterhez felebbezett.

Vihar a Reichsratban.

Bécs, február 14. (Saját. tud. távir.) A Reichsrat mai ülésén ismét óriási botrány történt. **Gessman** képviselő beszédében erős gyalázó szavakkal illette **Lipschitzet** a Reichswer munkatársát, ki hallva a rágalmatok lekiáltott a karzatról: — *Alávaló hazugságok!*

Az antiszemita tábor felháborodva a közbeszóló megjegyzésétől, rekedten kiáltották:

— *Kuss zsidó! Ki a rongyos zsidóval!!!*

Elnök nem képes a csendet helyreállítani s felkér egy képviselőt, hogy szólítsa fel Lipschitzet a távozásra. A képviselő már nem találja Lipschitzet a hirlapírók karzatán. Egy antiszemita újságíró rákiáltott a képviselőre:

— *Ki kell dobni a zsidót! Mars ki vele!*

Elnök kivezetteti az újságírókat. Erre oly éktelen vihar támadt, hogy lehetetlenség volt folytatni a gyűlést.

Az angol-japán szerződésről.

Melbourne, febr. 13. Az ausztráliai lapok legnagyobb része helyesli az angol-japán szerződést. Csak a *»Sidney Daily Telegraph«* mondja: Az a nép, amelynek parlamentje tulnyomóan olyan törvényeket hozott, amelyek a japánoknak nem engedik meg, hogy Ausztráliában tartózkodjanak, joggal kérdezheti, hogy az anyaország jól cselekedett-e, a midőn a japánokkal szövetséget kötött és hogy ez a szövetség nem veszélyezteteli-e az ország faji egységét.

Jokohama, febr. 13. A japán sajtó leplezetlen örömmel fogadja az angol-japán szerződést és gratulál Japánnak, hogy belépett a nagy nemzetek sorába. A lapok kiemelik a szerződés békés jellegét és ennek bizonyítékát látják az iratok közzétételében.

Peking, febr. 13. A kínai hivatalnokok, köztük Csing herceg kijelentette, hogy nem fog tovább tárgyalni az orosz képviselőkkel az orosz-kínai bank és Kína között tervezett egyezményről. (M. T. I.)

Munkások sztrájkja.

Trieszt, febr. 14. (Saj. tud. távir.) Ma az összes gyári munkások, körülbelül tizenöt-huszezren kimondták a sztrájkot s tüntető felvonulást rendeztek a város főbb utcáin. A hatóság által kirendelt rendőrség nem bizonyult elégségesnek a rend fentartására s így az összes városi katonaság kivonult, hogy a nyugalom helyreállítsa. A munkások kordont húztak s barikádokat is emeltek s a biztos

helyről közáporral boríták el a katonákat sőt két revolver lövést is tettek. Erre a parancsnok sortűzet vezényelt s keresztlőretét a munkások sorait. Nyolcz ember a helyszínen meghalt a sztrájkolók közül, számosan pedig megsebesültek. A zavar óriási, a katonaság megszállva tartja a város összes utcáit.

Roosevelt fia

Groton, febr. 14. Roosevelt elnök ma délután visszautazott Washingtonba és megelégedéssel nyilatkozott fiának most már jobbra fordult állapotáról. (M. T. I.)

Ősseesküvés a szultán élete ellen.

Budapest, febr. 14. (Saját tud. táv.) Mint Konstantinápolyból jelentik, ma veszedelmes ősseesküvésnek jöttek a nyomára, mely a szultán élete ellen volt tervezve. A főczinkosokat *Ozman* basát, a szultán szárnysegédét és *Masik* basát letartóztatták. A többi czinkosokat erősen nyomozzák.

Kina.

Peking, február 14. A külügyminiszteriumban ma a diplomáciai kar tiszteletére déjeuner volt. Az asztalfőn Csing herceg, jobbján báró Czikaan osztrák-magyar követ ült. Czikaan pohárköszöntőt mondott a kínai császárra. (M. T. I.)

Földrengés.

Péteervár, febr. 14. Jeliszavetpölből jelentik, hogy ott tegnap 12 óra 55 perczkor néhány másodpercig tartó földrengés volt. Néhány ház fala megrepedt. Ot perczrel később ismétlődött a földrengés és ezúttal fél másodpercig tartott. A földrengés északról dél felé tartott. Bakuból jelentik, hogy Semaha várost a földrengés teljesen elpusztította. Részletes adatok még nem érkeztek. Ausztriában is érezték a földrengés. (M. T. I.)

Vasuti szerencsétlenség.

Szabadka, febr. 14. (Saj. tud. táv.) A gyorsvonat Fekete-Hegy körül a 943. számú tehervonattal összeütközött. A carambol rendkívül vehemens volt, mivel a mozdonyvezetők csak az utolsó pillanatban vették észre a veszélyt s fékezni ugyszólván idejük sem volt. A gyorsvonat ékező kocsija a mozdonyokkal együtt teljesen összezúzódott s lezuhant a 7 méter magas töltésről, maga alá temetve *Bodor* kalauzt, a mozdonyvezetőket és *Szétbaum* fűtőt. Az utasok közül szerencsés véletlen folytán, az ijedségen kívül senkinek sem történt komolyabb baja. A m. kir. államvasutak kára meghaladja az 50.000 koronát. A vizsgálatot megindították, hogy kit terhel a felelősség.

Az angol alsóházról.

London, február 14. Az alsóház tegnapi ülésén Hamilton indiai miniszter bejelentette, hogy az Indiával való táviróforgalom tarifájának leszállítását gátló akadályok már el vannak hárítva. A brit főpóstahivatal értesítette a berlini nemzetközi irodát, hogy a tarifát szavazóként 4 shillingről 25 shillingre szállítják le. A miniszter reméli, hogy ez a díjmérséklés nemsokára életbe fog léphetni, de bizonyos formalitások elintézése előtt nem mondhatja meg pontosan ezt az időpontot. (M. T. I.)

REGÉNY-CSARNOK.

A Polanieczki-család.

Irta: Sienkiewicz Henrik. — Fordította: Kolosváryné-Korányi Ilona.

91
— Kérlek, kísérd haza szegényt. — folytatta lázas izgatottsággal. — Elutazásomat okadatoltam, de készítsd elő lasanként. Mondd, hogy csodálkozol elutazásomon, mert ha távol leszek, a pört elveszítettnek fogják tekinteni. Nyolcz nap mulva lesz a tárgyalás. En megbetegszem. Irodavezetőm helyettesít. Fialtal, kezdő ember. Elveszti a pert. . . Látod, mindent előkészítettem. . . Feleségemet biztosítottam. Minden a mivel még birtunk, az ő nevén van. Különbben oly eszmével foglalkozom, a melyet, ha elfogadja az antwerpeni tengerhajózási társaság, bámolni fog a világ. Csak annyit mondok még, hogy mint dúsgazdag ember térek vissza. . . Ha feleségemet nem kellene egyedül hagynom, nem fájna a fejem. De látod, ez az, a mi gyötör. . .

Megszólt az indulást jelző harang. Az üvegajtókon át behallatszott a gőzmozdony hangos lihegése. . . Az utasok egymást taszigálva siettek a kijárat felé.

— Vajjon, mit érez Maszkó? — elmélkedett Polanieczki. — A tettetés álarczát egy pillanatra sem vetheti le. . . Ha összeszorul szíve, ha elfogja az előérzet, hogy rajongva szeretett fiatal feleségét viszont nem látja soha többé, ha előre sejtí, hogy a kérlelhetetlen sors, a nyomor, a megvelés, a végzetes súlyedés örvényébe sodorja, aggodalmát nem árulhatja el, nejtől nem búcsuzhatik szíve szerint.

Második cseppet! Kirántják az ajtókat, s a néptömeg előzönlí a járdát. Maszkó még egy pillanatra megáll a kocsiszakas azajtaja előtt. A lámpafény arczára esik s megvilágítja szája körül a gyötrelmeszántotta mély barázdát. De hangja nyugodt, mint olyané, a ki rövid időre búcsuzik.

— A viszontlátásra, Teréz! Csókolom mamát! Isten veled! A viszontlátásra!

Felesége kezeit ajkaihoz tapasztja. Polanieczki eltávolodott.

— Utoljára látják egymást, — gondolta. — Maszkóné egy év letelte előtt meg fogja indítani a válópert.

Indulás. Maszkó a kocsiba száll. A széles ablakon át még egy pillanatig föltűnik hosszú fekete szakálla, az aranykeretes csiptető, aztán elindul a vonat s elnyeli a homály.

— Szolgálatára állok, asszonyom!

Polanieczki azt hitte, hogy Maszkóné elutasító választ ad. Pedig tervbe vette, hogy nemcsak férjéről fog beszélni, hanem mindenkorra tisztázza egymás iránti viszonyukat. Meglepte tehát, hogy az helyeslőleg bólintott fejével. Nem sejtette, hogy az elkeseredett asszony bosszút forralt. Kétségtelennek látszott, hogy vele egyedül, Stas kibékülési kísérletet tesz, s édes volt a gondolat, hogy gyűlölettel, megvetéssel utasíthatja őt vissza! . . .

De Stas a szűk kocsi belsejében is közönyös maradt.

— Bámulom férje merészségét, asszonyom, — mondta. — A legcsekélyebb fönnakadás, a legjelentéktelenebb késés, s nem térhet vissza kellő időben, hogy a jövőjükre oly fontos tárgyaláson jelen legyen. Fontos okok késztették az utazásra.

S lassan és fokozatosan meglebbentette a fátyolt, a mely a fiatal asszony szeméi előtt eltakarta a szomorú valót. Hosszan, meggyőzően beszélt, míg csak el nem érték Maszkókék házát. Ekkor, a nélkül, hogy Stas szavainak igaz értelmét fölfogta volna, s bosszusan, hogy tervének kiviteléhez nem nyílt alkalom, Maszkóné így szólt:

— Érdekében áll-e, hogy aggodalomba ejtsen.

— Nem, asszonyom, — felelt Polanieczki, megragadva az alkalmat, — önnel szemben csak egy érdek vezet, hogy bocsánatot kérjek azért, a mit ön ellen vétettem.

Maszkóné szótlanul fordult be a kapun. Polanieczki nem tudta, hogy ez a mély hallgatás gyűlöletet vagy feledést jelentsen-e?

(Folyt. köv.)

KOZGAZDASAG.

Kelch Jenő és Társa

Tőzsde jelentése.

— A Tiszántúli eredeti távirata. —

Értéktőzsde.

Budapest, február 14.

Osztrák hitel	625 50
Magyar hitel	629 50
Allamvasut	624 50
Rimamurányi	416
Magyar jelzálog	483
Salgótarjáni	
Wagon-kölcsön	

Határárak.

Budapest, február 14.

Buza októberre	7.84
Buza áprilisra	8.80
Tengeri	5.14
Rozs okt.	6.69
Zab ápr.	6.98
Káposzta, 100 kg, 1000	

Hivatalos árfolyamok

a budapesti áru- és értéktőzsde, 1902. február 14-én.

Magyar aranyjárdék 4%	119.95
Magyar koronajárdék	97.10
Magyar vasuti kölcson aranyban 3/4%	120
Magyar vasuti kölcson ezüstben 2 1/2%	101
Magyar keleti vasuti államkötvény 1878-ból	119.25
Magyar földterhermentesítési kötvény 4%	96.75
Italmerési jog megváltási kötvény	101
Fiorváb-szlavónföldterhermentési kötvény	96
Magyar nveremény-sorsjegy-kölcsön	192
Tiszszabályozásás szesedi sorsjegyek kölcson	155.55
Osztrák járadék papírban	101.20
Osztrák járadék ezüstben	101
Osztrák járadék aranyban	120.75
Osztrák korona járadék	98.25
Osztrák államsorsjegyek	152
Osztrák magyar bank részvény	16.35
Magyar hitelbank részvény	725
Osztrák hitelintézet részvény	695.75
Párisi vista	95.35
20 frankos arany (Napoleon'or)	19.04
Németbirodalmi marka	117.20
London vista	239.60
20 márkás arany	23.44

A szerkesztésért felelős:

Dr. VUCSKICS GYULA.

A legjobb és legolcsóbb saját termésü

b o r o k

Stettner István

borkiárusításában kaphatók BÉMER-TÉR, ROTH-HÁZ.

Uj bor (n.-váradí karczos)	1 liter	30 kr.
Ó-bor	1 »	36 »
Rizling (9 éves)	1 »	50 »
Vörös	1 »	50 »
Muskutály	1 »	80 »
Édes ürmös	1 »	70 »

50 literen felüli hordókban literenként 10 krral olcsóbb. — Buttellás dessert, tokaji és gyógyborok saját árban kiárusíttatnak.

Szives próbarendelményüket kérem

kiváló tisztelettel

Stettner István,
bortermelő.

